

خاطرات ۲۵۳ روز حضور در کاخ سفید

اتاقی که در آنجا اتفاق افتاد

جان بولتون / مشاور امنیت ملی سابق ترامپ / مترجمان: مسعود میرزایی و بهجت عباسی

عجله ترامپ بر ای دیدار با «اون»

احساسم این بود که مقامات کره جنوبی بر این باورند که کیم جونگ اون به‌دلیل فشار فزاینده تحریم‌ها مستاصل شده و به‌دنبال امضای یک توافق است. پیونگ یانگ که اکنون خود را یک «کشور دارای سلاح هسته‌ای» می‌داند، توسعه و پیشرفت اقتصادی را اولویت اصلی خود قرار داده است. من شخصاً نمی‌توانستم چنین استدلالی را براحتمی بپذیرم. همزمان پمپئو گزینه‌های مربوط به زمان و محل دیدار کیم – ترامپ را پیگیری و نهایی می‌کرد. به نظر می‌رسید که این دیدار احتمالاً ۱۲ یا ۱۳ ژوئن و در ژئو یا سنگاپور برگزار شود.

رهبران دو کره بالاخره در ۲۷ آوریل در منطقه مرزی دو کشور دیدار کردند و جشنواره آنها فقط پرواز کبوترهای صلح با شاخه‌های زیتون بر نوک را کم داشت، اما باوجود ظاهر حاشیه‌ای، این دیدار تقریباً از هر گونه محتوای مهمی تهی بود. صبح جمعه به وقت واشنگتن من نسخه‌ای از روزنامه نیویورک تایمز را به ترامپ دادم که حاوی مقاله‌ای از «نیک ایبرستات» یکی از دقیق‌ترین تحلیلگران و ناظران مسائل شبه جزیره کره بود. او این دیدار را به شیوه «پی. تی. بارنوم» شومن، بازرگان و نویسنده آمریکایی قرن ۱۹ چنین توصیف کرده بود: «در هر دقیقه یک آدم ساده لوح به دنیا می‌آید»، کنایه از اینکه آدم‌های ساده لوح همیشه در جهان هستند که بتوان آنها را براحتمی گول زد. البته می‌دانستم که ترامپ به احتمال زیاد مقاله را نخواهد خواند ولی قصد داشتم نظر خودم را مورد تأکید قرار دهم که طرح و برنامه کره جنوبی همواره منطبق با برنامه‌های ما نیست و ضرورت دارد که ما به بهترین شکل ممکن از منافع خودمان محافظت کنیم. خوشبختانه اعلامیه پانمونجوم کاملاً خنثی و بی‌خاصیت بود، بویژه در مورد مسائل هسته‌ای و خلع سلاح. مون (رئیس جمهوری کره جنوبی) روز شنبه به ترامپ تلفن کرد تا گزارش گفت‌وگوهایش را با کیم بدهد. او هنوز از دیدارش با رهبر کره شمالی سرخوش بود. ظاهراً کیم در این دیدار به «خلع سلاح کامل» متعهد شده و حتی پیشنهاد تعطیلی سایت آزمایش‌های هسته‌ای موسوم به «پانگی ری» را ارائه کرده بود. این هم یکی دیگر از آن امتیازات قلابی و ساختگی نظیر تخریب برج خنک‌کننده آکئوراتمی «یانگ ییون» در زمان حیات کیم جونگ ایل رهبر سابق کره شمالی بود. مون اصرار داشت که ملاقات ترامپ – کیم در پانمونجوم برگزار و بلافاصله پس از آن هم دیداری سه جانبه با حضور رئیس جمهوری آمریکا و رهبران دو کره انجام شود. این در واقع تلاشی از سوی مون بود تا خودش را به این جمع اضافه کند و از فرصت عکس گرفتن سه نفره با ترامپ و کیم، نهایت بهره تبلیغاتی را ببرد (ما مجدداً در ژوئن ۲۰۱۹ شاهد چنین تلاشی از سوی رئیس جمهوری کره جنوبی بودیم). ترامپ که به نظر می‌رسید غرق در لذت و سرخوشی است حتی پیشنهاد کرد که دیدار با کیم جلو بیفتد و مثلاً در اواسط ماه مه انجام شود که به خاطر آماده سازی‌های لجستیکی اصولاً امکان پذیر نبود. خوشبختانه مون تأیید کرد که رهبر کره شمالی ترجیح می‌دهد این دیدار در سنگاپور انجام شود و این تأییدیه کمک کرد که محل دیدار هر چه زودتر قطعی و نهایی شود. ترامپ در نهایت از من و پمپئو خواست که با مون روی زمان دیدار کار کنیم که قوت قلبی برای ما بود. مون از کیم خواسته بود که در مدت یک سال خلع سلاح هسته‌ای صورت بگیرد که او موافقت کرده بود و این مهلت زمانی تقریباً به پیشنهادی که خود من مطرح کرده بودم (۶ تا ۹ ماه)، نزدیک بود. نکته جالب توجه اینکه پس از گذشت چندماه به نظر می‌رسید ترغیب ایالات متحده به پذیرش برنامه یک ساله سخت‌تر از ترغیب کیم شده بود. رهبران آمریکا و کره جنوبی در فکر طراحی راهبردی بودند که بتوانند به بهترین نحو برنامه‌های طراحی شده را پیش ببرند. ترامپ از مون خواست به طور دقیق و مشخص بگوید که خواسته اصلی ما از کره شمالی باید چه باشد، که دیپلماسی‌ای او هوشمندانه و کاملاً مؤثر بود، چون هرچه که مون به‌عنوان خواسته کره جنوبی بنویسد و ما آن را پیگیری کنیم، دیگر در آینده به سختی می‌تواند با آن مخالفت کند ولی اگر موضع ما سخت‌تر از موضع سنول باشد در آن صورت آنها حداقل می‌توانند آن قتل بیاورند.

دورنما

واشنگتن پست (امریکا):

بیروت به میلیاردها دلار نیاز دارد تا دیگر بار شهری شود که بود. آمارهای نشان می‌دهد ۲۵ هزار خانه در این شهر آسیب جدی دیده و بی‌خانمان‌های زیادی برجا مانده‌اند و بحران اقتصادی که پیش از این در این شهر وجود داشت، اکنون بیش از قبل شده است.

گلوب اند میل (کانادا):

ماه پیش بیل مورنو که در آن زمان وزیر اقتصاد کانادا بود، اعتراف کرد، اقتصاد کرونا زده این کشور ۳۴۳ میلیارد دلار کسری بودجه دارد. حالا خانم فرلند که جانشین او شده با پازل سخت نجات اقتصاد کانادا، اشتغال‌زایی، حفظ محیط زیست و کاهش نابرابری‌ها روبه‌رو است.

کوریه دلا سرا (ایتالیا):

لولا داسیلوا، رئیس جمهوری سابق برزیل که زمانی به جزایر باتیستی، تروریست ایتالیایی پناهندگی داده بود، بابت این اقدام عذرخواهی کرد و گفت که باتیستی جنایتکار بود. او مردم برزیل را فریب داد و من اشتباه کردم که به او پناهندگی دادم. اما این عذرخواهی به نظر دیر هنگام می‌رسد.

مشکلات عظیم ایالات متحده با آمدن بایدن هم حل نخواهد شد

پایان توهم امریکایی

◀ **نادیا شادلو** / از تحلیلگران اندیشگده هادسن مترجم: وصال روحانی

از زمان فروکش کردن جنگ سرد سیاست‌سازان امریکا بر آن بوده‌اند با استفاده از ژئوپلیتیک جهان، در نقش کلانتر، رهبری امریکا را بر کره زمین حاکم سازند و مدعی ایجاد چنین نظمی شدند. اما اکنون خود می‌بینند آن نظمی که می‌پنداشتند، وجود خارجی ندارد و دونالد ترامپ که زاینده تلاش‌های آنان در مسیر دلخواهشان نبوده است، پرده‌های این توهم امریکایی را کنار زده است.

امریکا در دهه‌های اخیر و بویژه چهار سال گذشته، چنان مشغول امور پیچیده خود و اسیر سیاستگذاری‌های مغشوش خارجی‌اش بوده که هیچ اثری از کلانتری که می‌خواست باشد، در وجودش نمانده است. امروز باور عمومی این است که اگر جو بایدن آبان‌ماه بر ترامپ پیروز و رئیس جمهوری امریکا شود، باید یک نقشه‌ریزی بزرگ و تازه را برای کشورش انجام بدهد و امریکا را از نو متولد کند زیرا سقوط اقتصادی سال ۲۰۰۸، شکست‌های مکرر در زمان دخالت در امور کشورهای متهم به تروریسم و سپس ماجراهای تلخ کرونا و ازدیاد چشمگیر تبعیض نژادی، چیز زیادی از امریکا باقی نگذاشته است. روزگاری امریکا مدعی بود که می‌تواند اتحاد جماهیر شوروی را با وجود همه توان نظامی و هوشاری سیاسی این کشور به‌دنبال خود بکشد‌ان اما سوء مدیریت سیاسی و شکست‌های اقتصادی سبب شده امریکا اینک تحت‌الشعاع روسیه «ولادیمیر پوتین» و چین «شی جین پینگ»، قرار گیرد و این باور که با آمدن احتمالی جو بایدن موقعیت پیشتازی سابق خود را بازخواهد ستاند، اندیشه‌ی کودکان‌ای است که با واقعیت امر تفاوت زیادی دارد. بدترین نشانه «توهم امریکایی» این است که پس از متلاشی شدن اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۹۱ و بیرون آمدن ۱۵ کشور مستقل از درون آن کشور بسیار وسیع هم، امریکا نتوانست از شرایط ایده‌آل موجود بهترین حاصل را برای تقویت هرچه بیشتر خود بگیرد. درست است که پیشرفت روزافزون تکنولوژیک امریکا ثروت‌های بی‌کران تازه‌ای را نصیب این کشور کرده اما به همان میزان مخارج به روزسازی زرادخانه امریکا را بیشتر ساخته و جهان پذیرفته

است دیگر نباید تسلیم امریکا و امریکایی‌ها شود و عصر چنان باورهای پوشالی‌ای به کلی تمام شده است. عملکرد پر خدشه بیل کلینتون و سپس و دبلیو بوش، باراک اوباما و در نهایت دونالد ترامپ، امریکا را به مرز ورشکستگی سیاسی کشانده است و هریک از این دولت‌ها کوشیده‌اند گناه را به گردن دیگری بگذارند و نفر قبلی را مسئول اصلی کاستی‌ها جلوه بدهند.

چین، دوست یا توطئه‌گر؟

ما با عصری طرف هستیم که کشور چین هیچ الزامی برای بیاج دادن به امریکا نمی‌بیند و حزب کمونیست این کشور هرچند چهره دموکراتیک و پر تعامل‌تری را برای خود اختیار کرده اما مشت آهنین‌اش هنوز پشت سر واحدهای دولتی و شرکت‌های تجاری این کشور بسیار پر نفوس شرق آسیایی رؤیت می‌شود. هم دبلیو بوش و هم باراک اوباما راجع به سیاست‌های دوستی طلبانه چین تردیدهایی داشتند. اما اگر صبر و انتظار آنها به ضرر امریکا نقشه‌ریزی بزرگ و تازه را برای کشورش انجام بدهد و امریکا را از نو متولد کند زیرا سقوط اقتصادی سال ۲۰۰۸، شکست‌های مکرر در زمان دخالت در امور کشورهای متهم به تروریسم و سپس ماجراهای تلخ کرونا و ازدیاد چشمگیر تبعیض نژادی، چیز زیادی از امریکا باقی نگذاشته است. روزگاری امریکا مدعی بود که می‌تواند اتحاد جماهیر شوروی را با وجود همه توان نظامی و هوشاری سیاسی این کشور به‌دنبال خود بکشد‌ان اما سوء مدیریت سیاسی و شکست‌های اقتصادی سبب شده امریکا اینک تحت‌الشعاع روسیه «ولادیمیر پوتین» و چین «شی جین پینگ»، قرار گیرد و این باور که با آمدن احتمالی جو بایدن موقعیت پیشتازی سابق خود را بازخواهد ستاند، اندیشه‌ی کودکان‌ای است که با واقعیت امر تفاوت زیادی دارد.

بدرین نشانه «توهم امریکایی» این است

که پس از متلاشی شدن اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۹۱ و بیرون آمدن ۱۵ کشور مستقل از درون آن کشور بسیار وسیع هم، امریکا نتوانست از شرایط ایده‌آل موجود بهترین حاصل را برای تقویت هرچه بیشتر خود بگیرد. درست است که پیشرفت روزافزون تکنولوژیک امریکا ثروت‌های بی‌کران تازه‌ای را نصیب این کشور کرده اما به همان میزان مخارج به روزسازی زرادخانه امریکا را بیشتر ساخته و جهان پذیرفته

امریکا از معاهده‌هایی است که خودش پای آنها را امضا کرده است. نقطه اوج بی سیاستی کاخ سفید در این ارتباط قطع ارتباط کاری با سازمان ملل در امور محیط زیست و کنترل کنندگان وضعیت اسفبار کره خاکی است که ثابت کرد امریکا حتی برای این امر حیاتی و به واقع برای ملت خود نیز احترام و اهمیت قائل نیست.

تصور ترامپ این است که امریکا بیش از حد روی این پیمان نامه‌ها خرج کرده ولی بهره‌های آن بیشتر به سایرین رسیده و این در تضاد با سیاست‌های اوست که آن را سیاست «تخست

امریکا» نامیده است. از سوی دیگر هرچه از عمر نهادهای بین‌المللی نظم‌دهنده جهانی بیشتر گذشته، این باور قزق‌تر در وجودشان ریشه دوانده که بدون مشارکت امریکا که بین رؤسای جمهوری بیرون آمده از دو حزب عمده‌اش تفاوت عمل زیادی مشاهده می‌شود، بهتر و بیشتر به مقصود خویش خواهند رسید.

آنها کرونرا را رها کرده‌اند

امروز این اتهام بزرگ متوجه سازمان بهداشت جهانی است که هیچ برخورد قدرتمندانه‌ای با شیوع هولناک بیماری کرونا در سطح دنیا نداشته اما این سازمان از برخورد‌های سلیقه‌ای کشورها و بویژه امریکا با این عارضه‌دل پری دارد و می‌گوید که دستورالعمل‌هایش بارها به هیچ انگاشته شده است. تلنبار شدن اجساد

اتحاد نظامیان جمهور یخواه علیه «ترامپ»

گروه جهان/ بیش از ۷۰ مقام عالی‌رتبه جمهوریخواه امنیت ملی امریکا، با امضای توماری علیه «دونالد ترامپ»، او را رئیس جمهوری نامناسب برای کشورشان خوانده و از رقیبش حمایت کردند.

به گزارش «نیویورک تایمز»، این نامه ساعتی پس از اینکه، «جو بایدن» به‌عنوان نامزد منتخب دموکرات‌ها در آخرین روز همایش چهار روزه سخنرانی کرد، منتشر شد. درست ۴ سال قبل نیز حدود ۵۰ تن از افسران امنیتی جمهور یخواهان علیه «دونالد ترامپ» تومار امضا کردند چراکه معتقد بودند او بی‌ملاحظه‌ترین رئیس‌جمهوری تاریخ امریکا خواهد شد. اما زمان به آنها ثابت کرد که شرایط به مراتب بدتر از تصور آنها پیش رفته و در این مقطع چاره‌ای جز تبلیغات برای رقیب وجود ندارد.

«ریک آدامز»، از مقامات ارشد وزارت کشور در زمان «جورج دبلیو بوش» که همچنان پس از ۴ سال روی خواسته‌اش برای حذف ترامپ از گردونه رقابت انتخاباتی تأکید دارد، معتقد است: «تفاوت این نامه با نامه ۴ سال قبل این است که آن نامه براساس پیش‌بینی آینده موهوم ریاست جمهوری دونالد ترامپ بود و افراد زیادی تمایل به امضای آن نداشتند اما این بار شرایط فرق کرده است و همه با دیدن عملکرد رئیس‌جمهوری ضد او بلند شده‌اند». در بخشی از این نامه آمده است: «گرچه برخی از ما جایگاه سیاسی‌مان با «جو بایدن» و طرفداران همسو نیست اما وقت آن رسیده که اختلافات سیاسی را به زمان دیگری موکول کنیم. در حال حاضر ضروری است مانع از تداوم توهین‌های ترامپ به ارزش‌ها و سازمان‌های ملی‌مان شویم تا بنیان اخلاقی دموکراسی‌مان را حفظ کنیم».

در میان نام‌هایی که پای نامه علیه ترامپ را امضا کرده است بسیاری از مقامات امنیتی از زمان ریگان گرفته تا بوش پسر دیده می‌شود. در این لیست که نام‌هایی مانند «جان گروپوونته»، «امور امنیت ملی سابق امریکا» و ژنرال «مایکل هایدن» – رئیس سابق

Nationalismo

قربانیان «کووید۱۹» در امریکا محصول روشن همین برخورد‌های متفاوت و سطحی با این عارضه است و با اینکه سوء مدیریت‌ها در اروپای غربی هم محسوس بوده‌اند سرآمد مشکلات در امریکایی بوده که رئیس جمهوری‌اش حتی نمی‌پذیرد کرونا یک معضل جدی است.

پیشرفت بندرفرام در فضا

شاید جای تعجبی نداشته باشد که امریکا با توهم مثبتی که از گذشته خود دارد و مایل به تکرار آن است به‌بهای چشم بستن بر فجایع کرونا و حل تسویه حساب کلامی و رفتاری با چین باشد و برای کره شمالی شاخ و شانه بکشد. امریکا البته از سال ۱۹۹۰ به بعد از تأسیسات ردیابی خود که در فضا و در جو کره زمین مستقر است برای کسب اطلاعات و جاسوسی از کشورهای مختلف بهره‌های زیادی گرفته و حتی محل استقرار مخالفان اصلی خود را رصد و برخی را ترور و حذف کرده است اما این پیش از آنکه نشان دهنده اقتدار این کشور باشد، جهان و

کشورهای زیر ذره‌بین را از ایالات متحده بیزار و از قبول پیشنهاد همکاری با آن بر خذر کرده است. امریکا از ارسال و فروش برخی نرم‌افزارهای اطلاعاتی و جنگی خود به متحدانش ایابی نداشته اما پس از آنکه مشخص شد امریکا فقط ابزار درجه دوم و سوم خود را به متقاضیان می‌دهد و اصلی‌ها را برای خود نگه می‌دارد، اعتماد جامعه جهانی به حاکمان کاخ سفید

Reuters

آژانس اطلاعاتی امریکا و یکی از آژانس‌های امنیت ملی که در هر دو دوره جمهور یخواهان و دموکرات‌ها فعالیت داشته – دیده می‌شود، جای نام مقاماتی که در این چهار سال اخیر مورد خشم ترامپ قرار گرفتند مانند «رکس تیلرسون»، «جیم ماتیس»، «جان کلی» و «مک مستر» همچنان خالی است. «جان بولتون»، مشاور سابق امنیت ملی ترامپ نیز گفته است هرگز به «ترامپ» رأی نمی‌دهد اما رأی او از میان دموکرات‌ها نیز نخواهد بود و یک جمهور یخواه محافظه کار را انتخاب خواهد کرد.

در سر مالیاتی ترامپ

«دونالد ترامپ» که امیدوار به رای دادگاه استیناف برای محفوظ نگه داشتن اظهارنامه مالیاتی‌اش بود، با وجود همه تقلاهایش نتوانست از این حکم رهایی یابد و کمتر از ۱۰ روز دیگر وکلای او باید در برابر قضات پاسخگوی جرایم مالیاتی‌اش باشد. به گزارش «سی‌ان‌ان»، دونالد ترامپ در اقدامی بی‌سابقه و خلاف قانون از تابستان ۲۰۱۵ که رسماً از او خواسته شد اظهارنامه مالیاتی‌اش را ارائه دهد، از این کار خودداری کرد و حالا با حکم دادگاه استیناف، وکلای او باید علاوه بر آن، همه سوابق مالی شرکت‌های وابسته به ترامپ، سازمان ترامپ و دیگر شرکت‌های مرتبط با نهادهای زیرمجموعه تحت نام رئیس جمهوری امریکا را نیز به دادگاه بدهند.

اعلام آتش بس در لیبی

دولت وفاق ملی با اعلام آتش بس فوری در سراسر لیبی خواستار خلع سلاح در شهر استراتژیک «سرت» شد و برای برگزاری انتخابات پارلمانی و ریاست جمهوری در مارس سال آینده اعلام آمادگی کرد. «عقیده صالح»، سخنگوی دفتر نمایندگان شرق لیبی نیز این آتش بس را پذیرفت اما هنوز هیچ بیانیه‌ای از سوی خلیفه حقتر صادر نشده است. به گزارش «نیویورک تایمز»، این آتش بس با استقبال سازمان ملل، امریکا و هم‌پیمانان غربی و عرب لیبی همراه شد که از نفوذ بیشتر روسیه و ترکیه در این کشور در هراس بودند. خبرگزاری اسپوتنیک نیز به نقل از منابع وزارت خارجه روسیه از استقبال کرملین آتش بس، خواستار تولید نفت در لیبی شد.

درمان «ناوالنی» در آلمان

گروه جهان/ رهبر اپوزیسیون روسیه و یکی از برجسته‌ترین منتقدان کرملین پس از یک روز کشمکش میان پزشکان روس و خانواده اش، سرانجام در وضعیت کما به آلمان انتقال یافت. به گزارش «الجزیره»، قرار است با توجه به شرایط جسمانی ناولنی، او همچنان در بخش مراقبت‌های ویژه نگهداری شود. در حالی گفته می‌شود رهبر اپوزیسیون روسیه در بازگشت به مسکو مسموم شده است که او برای تدارک مقدمات انتخابات پیش روو دیدار با هم‌پیامان‌اش عازم تامسک شده بود.